

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СПС СОМБОР

БЕОГРАД, 23. АПРИЛ 1996.
БРОЈ 90, ГОДИНА VII

ЈУНИ, ЈУЛИ, ЈУЛКА, ЈУЛКИЦЕ...

Поред разних група и подгрупа из сомборског секташког живота, у среду, 10. 04. ог. (када је проглашена и НДХ-а, 1941.), уз, већ избледелу и преживјену химну "Хеј Словени", у Великој сали СО Сомбор, одржана је прва изборна конференција Ју-
гословенске левице.

Ништа не би било необично да се у овом "тиму" не појављују људи, који су до скора били од истих тих "предлагача" прогањани, за своје поштење, указујући на разне лоповљуке општинских мјеника. Вероватно по стандардизованом "клучу", треба овом граду сервирати нову гарнитуру политичара и привредника, који ће вероватно "успети" да превазиђу и реше све проблеме из наше средине. Невероватно је, како људи, пуни елана и знања, преко ноћи, прихватају шарену лажу, да би сачували, од дуге употребе, већ изанђале фотеље, својих претходника.

Новоизабраном председнику ЈУЛ-а честитамо, "осеменило" му се! Подпреседници, Иван Золика, Зорица Бакић и Раде Лалошевић, треба жалити, што своје поштење арче узалуд. Секретару, Радоје Милић, све честитке, и ваљда ће успети у трци која му предстоји. Чика Данету, као старом и провереном стручњаку, који је увек знати да извади "врућ кромпир", пре би одговарало место Господина Аврамовића.

Председнику Савета за польопривреду, Илија Шакић, за ову годину очигледно закаснио, а за идућу, неће имати прилике.. Што се тиче друштвених делатности, очигледно за Господина др. Видоја Кулића, неће бити послас. То сада још увек ради СПС, држећи се старијих навика. Господина Петара Бурка, председник Савета за права грађана, види се из свакодневице, без коментара. Савет за науку, образовање и културу, који води часни Саша Радојчић, не сумњамо, да ће дати свој пуни допринос, ако ништа више, оно макар, да се једанпут огласе сомборски "просветари".

ЈУЛ-и, као ванпарламентарна странка, али која поодавно води у многим интересним сферама политику ове наше земље, очигледно има намеру да замени СПС. То се види по начину како присиљавају и врбјују људе у своје редове. Што се тиче сељака и радника, тешко да ћете по ПЕДЕСЕТ и ПРВИ пут успети да их преварите.

Ухрабрују речи професора, др. Јеврема Јањића о моралној обнови друштва, кроз васпитање младих. Омладинске акције смо имали, штафете смо носили, Омладинске домове сазидали, итд. шта је то ново, што се из тabora ЈУЛ-а нуди, уз химну "Хеј Словени"? Можда би оно "Хеј", требало заменити са "Еј..."! Они који шире националну, верску или расну нетolerанцију, па

Господине Јањићу, то нас је и довело до овог општенародног распада и расула. Да не мислите опет на "братство и јединство", то смо имали; резултате знате и видите; верско, вероватно нам зато у Сомбор доводите црквене владике, монсињоре и рабиње. Када мосињор то буде радио у Кинину, Бенковцу, и осталим местима што намерава у Сомбору, вероватно ће вам се веровати, а то важи исто и за рабина. Нека сву своју проповед о миру и братској љубави одржи у Либану... заједно са Господином Буловићем, који је у овим тешким временима jako много "учинио за Православце"!

Господин Копривица не би смео да основне тачке покрета, борбу за мир, националну равноправност и за социјалну правду, поистовећује са начелима КПЈ или СПС-а. Који су то нови видови тих борби? Да попово изједначите однос 3:12, у корист тројке? Којом социјалном политици и са којих осnova? Што се тиче мира, социјалне политike, и сл. најбоље ћете податке добити у Црвеном крсту, Бијро за запошљавање, затвору и питањи!

Даље развијање Ваше ЈУЛ-е, организационо и омасовљавањем, то није никакав проблем, када су Вам средства на располагању исто као СПС-у, а "хватањем" и ангажовањем "успешних" привредника, добијате финансијере, као и под видом уџена разних естрадних уметника, глумца, приватних предузетника, итд. не рачунајући и Кинезе.

Што вам је што!

ОО СПС Сомбор

СЕЛО НЕВЕСЕЛО

Сељак, последња рупа на свирали у социјалистичкој држави

Пред сам почетак пролећне севте, сасвим је сигурно да се тешко стање у пољопривреди неће нимало побољшати. Сви су изгледи да ће се продужити агонија у којој се налази ова производња од животног интереса. Протагонисти економске политике, оличени у актуелној власти, настављају стару праксу по принципу "већ виђено". Њихова забринутост за проблеме је чиста демагогија, а и даље се служе триковима и подвалама производњи и произвођачима. Мере које помпезно најављују, лишене су сваке реалности, а одсуство ефекта побољшања стања је сасвим неминовно.

Пролећни радови скуп посао

Да би обавили севту на око 2,5 милиона хектара и прихранили пшеницу на површини од око 400 000 хектара, потребно је обезбедити близу 3 милијарде динара. Оволико потребног новца овако неспособна држава није у стању да обезбеди.

Познато је да пољопривреда дуже време болује од тешке хроничне беспарице и да нема обртних средстава. Кредита нема ниоткуда, нити финансирања из примарне емисије новца (то је већ резервисано за профитабилне послове којима се приватно баве људи из државног и политичког врха). Постловне банке такође немају новца и опседнуте су проблемом голе егзистенције и постојања, а и уколико добију нешто новца намењеног пољопривреди ни на памет им не пада да то чине јер га усмеравају у краткорочне пласмане уз високе камате.

Новца у аграрном буџету нема и неће га бити (то је познато од раније), и илузорно би било да оваква пољопривреда обезбеди новац самофинансирањем. Уз све ово, држава касни са обавезама према производњачима код исплате премија, регреса и по другим основама.

Да би помогла пролећну севту, држава је одлучила да емитује комерцијалне записи у вредности од близу 500 000 милиона динара. Нема ни приближно реалних услова како би се обезбедило да овај обим средстава буде у директној финансијској функцији пољопривреде. Сигурно је да ће трансакцијама зарадити они који већ сада имају нешто новца за куповину ових записа и којима пољопривреда није занимање. Записе ће користити и велики пољопривредни комбинати који су по свим показатељима на путу стечаја. Сигурно је да ће записи служити и за леглање рачуна и ликовидност пословних банака као и за неке друге шпекултивне послове.

Захваљујући прераћивачкој индустрији (уљарицама, шећеранама) обезбеђена је минимална количина разних врста репроматеријала, све у свему, реално је очекивати једва половично решење у решењу укупног проблема.

У овом тренутку више од пола милиона хектара земљишта није обраћено (узорано) и на овим површинама заснивање било какве производње у овој години нема смисла.

пракси је ова размена у односима од 1:1,25 до 1:1,5 кг пшенице.

Код нафте овај пример је још индуктивнији. Уредбом је превиђено да се литар нафте мења за 4 килограма пшенице. Ако се има у виду да је тржишна цена пшенице у ово време достигла вредност близу 1 дин. за килограм, значи нафта кошта близу 4 дин/литар. У слободној продаји цена нафте креће се од 2,25 – 2,75 дин/литар. Питање је за кога су прихватљиви овакви паритети. Нису, наравно, ни за кога. Да је влада искрено заинтересована да реално утврди паритет и успостави прихватљиве односе и релације, она ћи ову размену сама регулисала преко државних материјалних резерви где би се без посредника размењивали репроматеријали за готове производе. Оваква уредба којом се просто одређују неприхватљиви услови размене за фабрике минералних ћубрива и производњаче нема никаквог смисла, политички је крађење неизбидна и неодговорна.

Стање механизације

Хладно време одложило је почетак севте шећерне репе и других радова на тенру. Површине под слатким кореном ове године биће далеко испод потребног нивоа а укупна производња шећера преполовљена. Ово већ сада указује на потребу увоза великих количина. Слично је са сојом, дуваном и још неким производњама које се планирају на 2-3 године унапред. Одсуство ових најелементарнијих планова најбоље илуструје и говоре о онима што намеравају да нас воде у 21. век.

Владине уредбе без ефекта

У настојању да јавности покаже интесирање за проблеме у пољопривреди, влада је и ове године издала уредбу о размени готових пољопривредних производа за репроматеријале (нафту, семе, минерално ћубриво, заштитна средства). И ова уредба, као и све оне раније, остаће мртво слово на папиру. Потпуним бирократским прилазом у уређењу паритета и односа између субјекта учесника другог и трећег реда у ланцу пољопривредне производње, влада показује потпуно одсуство смисла за реалност. Тако је уредбом предвиђено да се КАН разменjuје за пшеницу у односу 1:1. У

За реализацију послова пролећне севте, који како је већ најављено поприлично касне са почетком, од великог значаја је функционално стање машинског парка у пољопривреди. Према испитивањима стручњака ово стање је врло проблематично. Машички парк није озбиљно одржаван и реновиран у задњих неколико година. Недостатак резервних делова као и неквалитетан и неблаговремен ремонт машина, довео је функционалност на ниво од 50% у односу на ниво у 1992. г. Због недостатка новца и скупих резервних делова, питање коришћења машинског парка у наредном периоду биће веома актуелно.

Процењује се да ће умањење приноса због наведених проблема у механизацији бити неминовно, и да ће изности минимум 15% у просеку за све усеве.

Др Радомир Поповић

МОРАМО — МОРАМО — МОРАМО —

Поштовани суграђани!

Наш "Специјалац", који је за веома кратко време, мимо свих очекивања, постао радо тражен и читан лист, са актуелностима из наше средине, због велике цене папира, штампања и осталих услуга, принуђени смо да одредимо цену листа.

Надамо се, да минимална цена популарног "Специјалаца" неће утицати на верне читаоце и истомишљенике, поготово, ако су разни часописи, који се штампају по директиви и пуни су лажи и неистине, као и сва остала режимска штампа, коштају од 2. до 8. динара.

Зато обавештавамо цењене читаоце, да ће наш "Специјалац" бити најефтинiji лист у граду и шире. Од идућег броја, цена "Специјалаца" ће бити 1. динар.

С пуним поштовањем према читаоцима, редакција "Специјалаца"

ОО СРС Сомбор

ИЗ
СТРАНЕ
ШТАМПЕ

Ožujak 1996.

УНТАЕС ВІЛДЕМ

Broj 2

PRIJELAZNA UPRAVA UN ZA PODRUČJE ISTOČNE SLAVONIJE, BARANJE I ZAPADNOG SRIJEMA

Четири сабирне точке оружја

У оквиру плана демилитаризације источне Славоније поставит ће се четири сабирне точке оружја и својешко наоружање бит ће уништено или ће се учинити неупотребљивим у тренутку када буде предано, рекао је заповједник снага УНТАЕС-а генерал бојник Jozef Schoups.

Генерал Schoups, из Белгије, казао је да ће сабирне точке бити постављене у четири зоне одговорности УНТАЕС-а, које укључују белгијске, руске, јорданске и пакистанске трупе.

Војни проматрачи УН-а надзират ће поврат оружја, што је главни увјет Тemeљног споразума, којег су, 12. студеног прошле године, потписали вођа делегације хрватске владе, Хрвоје Шаринић, и вођа српске преговарачке делегације, Милан Милановић.

"Очекујемо да ће оружје бити добровољно враћено и покушат ћемо увјерити становништво да су они дужни сираћивати," рекао је генерал Schoups, који је био замјеник заповједника цјелокупног територијалног заповједништва Белгије прије но што је, 1. окујка, преузео нову дужност у УНТАЕС-у.

Чланак 3 Тemeљног споразума каже да ће "демилитаризација бити завршена најкасније 30 дана по распоређивању међународних снага и укључит ће све војне снаге, оружје и полицију, осим међународних снага и полиције која ради под надзором, или уз пристанак, пријелазног управитеља".

Очекује се да ће пуно распоређивање 5 000 припадника УНТАЕС-а трупа бити завршено до краја травња. Генерал Schoups је рекао да би демилитаризација започела након што сви потребни увјети за операцију буду на мјесту те се са пријелазним управитељем, Jacquesom Kleinom, савјетовао око утврђивања одговарајућег рока. Процењује се да тешко наоружање у регији броји око 100 оклопних кола и 150 комада артиљеријског оружја, рекао је. "Прикупљање особног оружја као што су пушке, револвери и гранате бит ће теже извести, јер се оно може скрити," рекао је генерал Schoups. "Ми нећемо складиштити никакво оружје. Уништит ћемо га тако што ћемо га довести до одређеног мјesta и тамо учинити неупотребљивим." Генерал Schoups је рекао да ће се након тридесетдневне демилитаризације процијенити колико су

Генерал-тајник Schoups

стране сурађивале и на тај начин омогућиле наставак операције. "То ће бити значајан тренутак и Вијеће сигурности помно ће размотрити ситуацију," рекао је.

Како би очувале мир и сигурност након завршетка демилитаризације, јединице УНТАЕС-а ће надзирати све контролне точке, вршити опходње и одржаватисвоју присуност уздуж граница бившег сектора Исток. Ове границе укључиват ће простор који је раније потпадао под зону раздавања између зарађених страна. "Надамо се да ћемо успоставити климу повјерења међу локалним становништвом. Наше јединице ће бити активно распоређене и уклопит ће се међу становнике како би их упознали и боље разумјели њихове потребе." Јединице УНТАЕС-а ће такође играти значајну улогу у надзору процеса уклањања мина, којег ће обављати Хрвати и Срби.

Генерал Schoups је рекао да ће УНТАЕС надзирати и помагати при повратку изbjegлица и прогнаница у ово подручје, пружајући највећу могућу заштиту и сигурност.

Што се тиче близке зрачне подршке у обрани УНТАЕС-а, као што је назначено у чланку 14 Резолуције 1037, генерал Schoups је рекао да би он био волјан позвати близку зрачну подршку НАТО снага, ако сигурност УНТАЕС-а буде озбиљно угрожена или ако искрсну проблеми око слободе кретања.

"Ми смо овде у мисији разоружања," казао је. "Регија мора остати демилитаризована и ми морамо бити присутни на свим подручјима

регије. Близка зрачна подршка бит ће видљива и представљат ће стварну везу између ове операције и ИФОР-а."

ЧИЊЕНИЦЕ

Рамјештање (стање 1. окујка 1996.)

Белгијски батаљун	683
Руски батаљун	948
Словачки инжењеријски батаљун	587
Војни проматрачи	100
Цивилна полиција	103

Планирано размјештање

Војници	5 000
Војни проматрачи	100
Цивилна полиција	600
Међународно цивилно особље	469
Локално цивилно особље	681
УКУПНО	6850

Цивилно становништво у регији

Процијењено 160–170 000
Прије рата:
Процијењено 190–200 000

Етнички сустав

Процијењено 92% Срба
Процијењено 8% мијешано

Помоћ УНЦХР-а

За отприлике 78 000 расељених особа

Размјештање Војних проматрача

Планови за демилитаризацију источне Славоније су увећане узнатреповали у вељачи с почетним

Наставак на стр. 4

распоређивањем 100 војних проматрача УН (УНМО) у регији. Наоружани проматрачи, које је главни тајник Boutros Boutros-Ghali у прошлости назвао "очима и ушима" на терену у бившој Југославији, преузет ће широк распон искуства које су прикупили у регији током задњих неколико година.

Главни тајник је у писму којег је 26. сијечња упутио Вијећу сигурности јасно одредио њихове специјализиране задатке.

"Наш је главни задатак да одредимо које се све јединице и опрема треба демилитаризирати, како бисмо надзирали процес демилитаризације и истодобно извијестили о свим промјенама на терену који су релевантни за одржавање стабилности и сигурности у регији," рекао је главни операцијски часник УНМО-а пуковник Виктор Таруснин.

"Ми нећемо сами изводити демилитаризацију – то је посао батаљуна. Ми смо надзорници, и као надзорници можемо помоћи снагама за имплементацију са својим знањем и способностима за одржавање веза, те помоћи у заснивању нормалних односа између локалних заповједника и нових постројби које долазе, како бисмо изградили разумијевање и повјерење."

Вијеће сигурности је резолуцијом 1043, усвојеном 31. сијечња 1996. године, овластило распоређивање за почетно раздобље од шест мјесеци. Главни војни проматрач индонезијски бригадни генерал Susilo Bambang Yudhoyono ће изравно извјештавати главног заповједника генерал бојника Jozefa Schoupsa.

Војни проматрачи планирају операти у шест тимова унутар регије, од Белог Манастира, Дарде, Даља, Боботе, Негославца и Сотина. Они очекују да ће се касније смјестити у Винковцима и Осијеку, будући да су овлаштени да оперирају западно од зоне раздавања, чиме ће се заправо налазити изван регије. Један се тим већ смјестио у Осијеку, спреман да почне са патролирањем. Према договору с хrvatsким владом, до 25 војних проматрача може се налазити изван, а 75 - унутар регије.

Оснивањем засебних мисија Уједињених народа у Превлаци, источној Славонији, Босни и Херцеговини и Бившој Југословенској Републици Македонији, бивши централизирани стожер УНМО-а се смањује на статус уреда за везу.

Он ће бринути за долазак нових чланица који ће преузимати дужност у свакој од ових мисија, осим у Босни и Херцеговини, где више нема војних проматрача.

Очекује се да ће се војни проматрачи УНТАЕС-а у потпуности распоредити и почети с радом током travnja.

За УНТАЕС БИЛТЕН одговоран је пријелазни управитељ УН; телефон (ХПТ) 385-31-120-012, (ПТТ) 381-210-41-110

ТАБЕЛАРНИ ПРИКАЗ ПРИЛИВА ПРОГНАНИКА ИЗ РСК

МЕСТО	ДАТУМИ							
	09. 08	14. 08	19. 08	25. 08	28. 08	15. 09	29. 09	31. 12
Сомбор	263	1.998	3.143	3.642	3.672	4.032	4.104	4.131
Алекса Шантић	-	84	183	232	221	245	263	271
Бачки Брег	-	19	33	48	48	52	54	74
Бач. Монаштор	-	14	26	58	69	126	142	173
Бездан	12	143	208	242	242	292	293	332
Дорослово	-	17	56	109	103	205	221	242
Гаково	-	148	250	299	299	299	292	247
Кљајићево	130	1.514	2.862	3.193	3.250	3.320	3.250	3.039
Колут	28	148	390	473	489	467	470	428
Растина	-	76	130	134	136	122	120	85
Риђица	91	690	910	1.050	1.052	1.242	1.282	1.260
Свет. Милетић	-	3	37	39	39	40	56	78
Станишић	68	748	1.178	1.420	1.465	1.606	1.639	1.507
Стапар	25	77	152	211	216	285	286	320
Чонопља	-	218	471	641	666	771	768	795
Телечка	-	4	4	4	9	47	52	99
Прогнаници РСК	617	5.901	10.033	11.795	11.976	13.151	13.292	13.081

ДА ЛИ ЈЕ НА ПОМОЛУ НОВА УЈДУРМА СПС-а?

Задњих дана сведоци смо великор "сукоба" гувернера НБЈ, Господина Аврамовића, са председником Владе, Г. Контићем и осталима, из чувене плејаде шверцера и разних профитера са највишег државног нивоа.

Ствар је толико узела маха, да је јадног гувернера натерала, да сваку своју изјаву, задњих дана, мора документовати. Дошло је чак и до поделе, па Црна Гора "брани" гувернера, за разлику од оних из Србије, и режимлија, који само желе, да поново укључе машине за штампање новца.

Ма колико се Господин Драгослав Аврамовић трудио, не смемо заборавити да је до скора он био фактор број један, који је лоповима СПС-а, и осталима (златом, девизама, инфлацијама и девалвацијама) омогућио, да огромне свете новце инкасирају, како за покривање својих партијских послова, тако и за сопствене цепове!

Господин Гувернер је један из плејаде по рецепту, "док им требаш". Свакодневно смо сведоци нових имена у редовима СПС-а и ЈУЛ-ке, који се труде да народу представе слику, да се нешто мења у њиховим редовима. То је онај, тзв. други ред, резервни. Има за циљ да прикрије први ред лопова, повуче их првидно са маргина актуелности до бољих дана, како би поново, из другог плана, наставили са деловањем.

Господине Аврамовићу, није нам жао, уопште, што сте сада у ситуацији да се фотокопијама браните. Жао нам је, што у име народа, истине, против лопова и криминалаца, не отворите душу и помогнете да се једном заувек решимо злоторву!

Уколико ово не учините, онда су Ваши напади на Контића и остale, нова ујдурма, у којој Ви несумњиво дајете свој допринос за њено успешно реализација. Када сте доведени као "спасиоц", обећали сте много, док се нисте ухватили у колу са Милошевићем и осталом "елитом" грофа Минхахузена. Сада сте принуђени од њих да се браните, трудећи се, да јавност заинтересујете, народ поделите, владу, и остale актере. Веома вешто, али имајте на уму да је овај наш народ нешто научио, захваљујући баш Вама и осталима. Пожељно би било, када бисте објавили оне, мало конкретније копије о трансакцијама наших Буџа, које иду преко Кипра, Малте, Грчке, до Швајцарске, Америке, Немачке, итд.

Биће Вам лакше и на оном свету!

ОО СПС Сомбор

Шеста српска заповест

СЛАВУ НЕ ОСТАВЉАЈ

Савремена наука је доказала да у човековом мозгу постоји део за веру. Човек је, дакле, "програмиран" од Творца да верује. И још је доказано да када се човеку одузме тај део, кад човек престане да верује он је као осакаћен. Такав човек, инвалид, целог живота тежи да ту празнину погуни, па је попуњава вером у разне филозофије, идеологије. Бога замењује људима, па се догађа да милиони људи децењијама прихватају клиничке лудаке и обичне зликовце као божеве. Савремени сатанисти се зато труде да човека прво убеде да Бог не постоји, онда ту празнину лако попуњавају идолима. Одузму веру у Бога, па усаде веру у човека – идола, одузму љубав па усаде мржњу, и резултати су поразни.

Због тога треба да се чврсто држиш своје православне вере.

Српска национална свест, државност, стваралаштво, добијају замах управо са хришћанством. Наше самопоуздање је везано за Православље. У њему, са Светим Савом, ми смо ушли у вишу фазу свога постојања. То су, наравно, знали и непријатељи, па су најпре јуришали на нашу веру и Цркву. Чим се баве насиљем ту нема Светог Духа слободе, то је обичан сатанизам. Многи Срби су се из страха за голи живот или штитећи децу, приклонили мухамеданству, папизму, комунизму. Цркве су нам палили, рушили, а данас пуштају да пропадају. Заваде Цркву изнутра, па је поделе, успели су да је политизују, па имамо две црквене групације у нашој Македонији и у нашем исељеништву. Тим деобама непријатељи смањују нашу отпорност, увећавају наше невоље. Она иста масонско – коминтерновска организација потурила је нашим исељеницима на први поглед привлачну идеју о тзв. "Слободној српској цркви", па су се наши ван земље отцепили. Тако сада ван земље имамо две цркве подељене по политичкој основи! Надполитичку, небеску Православну цркву хоће да деле – политички. Ипак, изгледа да смо у последњем тренутку успели да спречимо даље цепање, јер било је планирано отцепљење Црногорца, Војвођана, Босанаца од српске мајке, Цркве. Преко Цркве, наше ујединитељке, жеље да шире мржњу према нама. После рата су радили лукаво, помагали Ислам и Римокатолицизам, а ометали, забрањивали само Православље.

Наша Црква је била и остала једини чувар СРПСТВА. Православне цркве опет су пуне младих. Семе је остало, сачувало се, чекајући повољније услове. Зато нико нема права да оптужује Светињу Србију. Она се бори како најбоље зна, и захваљујући њој, ми смо преживели!

ШТА ЈЕДАН НАРОД ЧИНИ НАРОДОМ? Одговор је само један: ИСТА ВЕРА!

У тој нашој вери слава заузима посебно место. Слава има неки виши смисао за нас. Слава је древни, али подједнако близки ритуал нашеог племена. Домаћи светац је сведок крштења наших пра-де-

дова. Он је заштитник дома, а његова икона је породични грб духовног племства. Ми смо крштењем и миропомазањем постали аристократи неба. Хришћанство имају многи народи, православље имају и други, али славу, СЛАВУ ИМАЈУ САМО СРБИ! "Где је слава ту је и Србин", али треба додати: ко не слави своју славу, НИЈЕ СРБИН! Јер, "слава се не оставља". Слава је последњи штит, последња Србина веза са Црквом. Без славе се гаси свећа у домаћој малој цркви где икона стоји као спона са Царством небеским.

Немој заборављати да је Србин славу спасио увек, и у најтежим околностима, слави је сам у рову, на мртвој стражи, дотурали су му парче свеће и шаку жита по цену погибије. Слави је када је био пред потпуним истребљењем, славио је под Турцима, под Аустро – Маџарима, Немаџима, славио је у Аушвицу и Јасеновцу, убијали су, а он је славио. Славом ми повезујемо претке са наследницима.

Вредност твоје славе знају и твоји непријатељи. Твоја славска икона сведочи да је твоје племство старије од њиховог. Знају да је слава највећа српска народна снага и зато су је најстрожије забрањивали. Чак су пуштали да се Божић и Ускrs славе, али не и крсна слава. За њу смо добијали право, метак у потиљак, касније остајали без посла што је значило лагано умирање, на крају су примењивали дискриминацију гору од апартхејда, онемогућавали људе правостване на свим пољима претећи им ликвидацијом, остављали без станова, смањивали плате и давали најгоре послове, спречавали им децу у напредовању и школовању, и све стављали под расистичку формулу "морално – политички неподобан". Најморалније људе проглашавали за неморалне зато што славе, а највећи олеш је био "подобан" партијски. Тај терор је требало издржати.

Свећа, колач, жито и вера права – то је слава. Зато имај ту најважнију обавезу да децу учиш слави, да им је предаш. Слава везује породицу, ствара слогу међу нараштајима.

Слава нас је одржала – њојзи хвала!

СВЕ ЗА КОНТИНУИТЕТ

Ништа не би било чудно, да се признавање додогодило у тренутку, када у БЈРМ не би постојала инсталација НАТО техника, посматрачи, шиптарски проблем западне Македоније, економска криза, незапосленост, итд.

Међународна политичка мрежа која се без престанка води око СРЈ, посебно Србије, одброява последње дане

Милошевића. Све већа могућност отцепљења Црне Горе, доводи у питање постојање СРЈ, као државе.

Идеја да се од СРЈ направи пет федералних јединица, указује да треба пошто пото, макар и разбијањем Србије и прављењем више федералних делова, створити услове за њихов каснији заједнички живот у једној држави, која би Милошевићу омогућила да и даље остане председник неке калемљене Југославије.

Признавање БЈРМ од стране СРЈ, овог тренутка је вероватно у игри опција, да, уколико не успе са распарчавањем Србије, ствара се погодно тло за улазак Македоније, као федералне државе у састав Југославије. Онда ни осамосталивање Црне Горе не би било тако страшно.

У исто време, Београдске комунисте не забрињава став који је опште познат, када је у питању Грчка, и њени ставови по питању признавања Македоније. На страну то, што смо у Грцима имали током протеклих година какву такву подршку, сада се удаљавамо од наших најужњијих пријатеља. Истовремено, БЈРМ има све шансе да спроведе политику Запада и њихова стратешка питања, постане тампон зона између Србије и Грчке. На тај начин би Србија била "ограђена" и под непосредном контролом.

Признавањем државности БЈРМ, отворено је и питање признавања самосталности, аутокефалности, Македонске православне цркве. Ако је по аманету блаженоупокојеног патријарха Германа, да Македонска православна црква може добити самосталност, када постане држава, сада је на најбољем путу да то и оствари. Иако се СПЦ и Цариградска патријаршија не слазју са аутокефалношћу МПЦ, постоји могућност да их призна Руска православна црква.

У исто време, северна страна Србије, Војводина, преживљава тешке тренутке. Вишенационално растрзана, уз напоре Срба да се очува као јединствена, тренутна политика Милошевића и Марковића, не дозвољава да се успостави мир и спокојство њених житеља. Северни суседи, Маџари, штампањем мапа, којима присвајају добар део Војводине, нескривено показују своје тежње. Мир на улицама, и лицима грађана, губи се у свакодневној трци за опстанак и све већој пропаганди разних аутономаша, који нескривено виде спас Војводине у отцепљењу од Србије. Све оно после што следи, није важно. О томе, сем Српске радикалне странке, нико ништа не говори.

Не сме се заборавити Санџак, као ни Косово, који из појаја, али сада више него икада, настоје да остваре своје сецесионистичке тежње.

У редовима партија на власти је узбуна. Унутрашњи свакодневни сукоби, дојучеришњих истомишљеника СПС-а, говоре да су услед недостатка правих предлога, решења и потеза, на ивици расула. То потврђују свакодневне информације из Београда, као и упорна настојања путем медија, да се лажном сликом стабилности партија, СПС и ЈУЛА, створи нека сигурност.

Предстојећи избори даје праве одговоре, јер народу је дosta ове лакридије, потчињености, страху и неизвесности.

КУДА ЂЕМО — БРАТЕ СРБИНЕ?

Српски одбрамбени штит, од прдора Ватикана и његовог крвожедног оца куге (папе), је срушен.

Крајина је буквално очишћена од скривеног народа. Република Српска је капитулирала, а Србима се кроји мултиетничка, јединствена Босна, тј. гробница Српског народа.

Каку мир, мир је завладао у српским земљама, а поготову тамо где Срба нема. Никада више и никада сигурније српска глава није стражарала од мира, него сада.

Мир, мач над главом, а глава на пању. Што је најтеже схватити и прихватити; пањ је Српски, глава Српска, а и мач је у Српским рукама. Телал што сумануто виче МИР! — такође је Србин — да ли је?

Да ли је то заиста мир? Да ли ће Ватиканска АЛА овдестати?

Знамо да је та иста АЛА увек нападала Србе, када су руке Русије биле везане. Зато АЛА ватиканска неће мировати и неће стати на попута ка унштавању православаца, а поготову најжилавијег и најбогоугоднијег народа, Срба.

Прегазивши нас Србе, мисли АЛА, са Русијом ће лако изаћи на крај, пошто је Русија на коленима.

Исто је то свети отац куге мислио да ће се десити Русији када је на њу слапо красташе. Бонапарту, а потом и Хитлеру.

Хитлер је имао највише успеха и највише је зла нанео руском православном народу, од свих својих претходника.

Највише зла је и могао нанети, пошто му је Ватикан, са успешном претходницом; Марксом, Енгелсом и Лењином олакшао поход на православне Русе.

Највише зла је, православном и Српском и Руском народу Ватикан нанео заразивши га вирусом комунизма.

Срба православаца је највише изгинуло од комунистичке рuke (људи из табора православног народа), под вођством Аустро-угарског каплара, Маџарског јеврејина, саборца Адолфа Хитлера, ватиканског шпијуна, а поврх свега доказаног Српског јелата — Јосипа Амброза — Тита, уз свесрдну помоћ фашистичке Немачке и њених сателита, опет ватиканских поданика.

И сада се запитајмо:

— Ко је владао српском земљом, задњих пола века?

— Зар нису владали Српски целати — србождери?

— Зар их нисмо звали својом браћом? — који мазохизам!

— Зар смо победили у рату '41 — '45 год.?

— Зар су "савезници" авио бомбама, унишили неки усташки град?

— Зар иста "браћа" и овога рата своје ножеве нису звали "србосек"?

— Зар смо у рату '91 — '95 год., победом дошли до "мира"?

Да ли ће АЛА стати у покоју Срба? — НЕЋЕ!

Ако неће стати што не крену даље, шта чекају?

Не чекају они ништа, они журно раде.

Сада се спроводи фаза "сече кнезова" — тако ми Срби кажемо.

Они кажу да је то испитивање ратних злочинаца и злочина против човечан-

ства. Ово је сазнање већине Срба и све се чешће чује: Дај Боже, да се Срби сложе, о Боже и умноже!

Док се то не деси морамо дићи главе

У судници, уместо грба и заставе Србије, слика Краља Петра I и Карађорђа

Крагујевац — "Судница у којој се одржава суђење нема амблема које по пословнику мора да има. Недостају грб и застава Србије, као и застава Југославије.

Уместо тих амблема, иза леђа судије налазе се слике Краља Петра I, Краља Александра, Вука Каракића, Проте Матеје Ненадовића и Карађорђа", каже се у допису крагујевачког адвоката Данила Фолића, којим обавештава Министарство правосуђа Србије да ће за свако суђење у судници Општинског суда у Тополи код судије Звонимира Ђурђевића — тражити изузеће.

* Судија Ђурђевић је познат по томе што је у два наврата доносио пресуде у корист задужбине "Краља Петра I" приликом спора са државом око права власништва над објектима и земљиштем некадашње краљевске резиденције под Оplenцом.

ства.

Зар они себе и своја дела називају човечанством и човечношћу?

Пашће главе најбољих синова Српског народа, а ми ћemo то мирно гледати и ишчекивати обећани мир.

Но, мира неће бити, од обећања нема ништа. Када нам поробе и погубе најбоље синове наше, тада ће се као лешинари окомити на израњаван и беспомоћан Српски народ. И опет ће наставити, оно њихово старо, поклати, покатоличити и пртерати, по белом свету.

Свој сценарије проводе, под плаштом људских права, спречавањем злочина према "човечанству", демократијом, европском ујином и боже знај, шта све још неће смислити. Остаћемо без Српских глава и Српских земаља.

А шта ће бити са матицом Србијом?

— Оба крила ће матице Србији, ватиканска АЛА ишчупати из тела. Свету Српску земљу, Косово и Метохију ће Шиптари "демократским изборима", под надзором АЛЕ прогласити својом територијама, а Србе из њих пртерати и побити.

Друго крило матице Србије, Српску Војводину, Маџари и Швабе ће узурпирати, опет путем избора, наводно "демократских". Прогласити њиховом аутономном облашћу, и све тако, миц по миц до Аустро — угарско царства, поново.

Србин се пита и није му јасно, шта им све то треба и куда ће их одвести то зло које чине другом, а поготово Српском народу.

Нама су толико зла и неправде ватикански зликовци нанели, да их правом казном, једино Бог може казнити. Истом оном, или још тежком казном, којом је казнило фараона и његов народ због уништавања израелског народа.

Србима је једино још остала вера у Бога, јер он је једини који је остао, сви други су нам окренули леђа.

из прашине и сами се бранити од зла.

Ако се одмах не дозвовемо памети и не окренемо трајним вредностима: пра-вослављу, чојству, родољубљу и јунаштву, нестаће нас.

Ово — ратно време, тражи храбре, паметне и поштене. Полтроне, колебљивце и лопове, морамо што пре уклонити.

Не смемо жртвовати своје највеће синове, за нешто што се зове издајнички и поданички живот.

Живот роба, па нека је мир, није живот човека.

Ми Срби, од свих осталих, то најбоље знамо, знамо шта је робовање!

Јован Буљевчев
Стапар

НАСТАВАК О САТРАПУ

Треба знати за историјску лаж и однос Јосипа Броза према устанку у Србији. На заседању у кући Рибникарових 4. јула, 1941. г. Броз је био против дизања устанка и упорно се залагао за диверзије. То је био разлог доласка Мустафе Голубовића у Београд.

Немци, тачније АБВЕР, је тачно знао ко борави у Београду. Зна да је њен агент "Вајс", баш тај Броз, тај "Валтер", у исто време код НКДВ-а, и Интелиџент Сервиса.

Јосипа Броза у Интелицент Сервис уво-

Кристина Ђорђевић из угледне професорске породице, иначе љубавница Јосипа Броза у периоду од 1939-1941. имала је задужење да преноси злато Коминтерне од Париза, преко Бече и Београда до Истанбула. То злато је завршавало у Интелигент Сервису. Кристина Ђорђевић је умрла недавно и сахрањена је у Београду уз највеће почасти.

Три месеца пре смрти Дедијера, добио је из Босне четири документа, а један од тих документа односио се на Черчиловог сина Рандолфа, који је он упутио да покреће

уважени Броз ради за АБВЕР, НКВДЕ и Интелиент Севис, док је Черчил сво време током рата био у контакту са Брозом и Стаљином.

Форин офис у Лондону поседује и дана
данас шифровани телеграм Рандолфа
свом оцу.

У исто време, Енглеска обавештајна служба уступа партизанима шифру радио станице, преко које Енглези контактирају са Дражом. Партизани прате кретање Дражиних јединица и намера, и тако сазнају за долазак Калабића у Београд...

То је истина о хватању Драже Михајловића, никакви доктори и подметнути партизански обавештачи, нису завршили никакав посао. Крцун се помиње као велики организатор и стратег у хватању Драже, а овај му је практично изручен. Уступање шифре од стране Енглеза није само акт откривања положаја четничке команде, него и сагласност да Михајловић буде ухваћен и ликвидиран, а за то време он чека помоћ од тих истих Енглеза.

Уједно ово је истина када је Крцун упитању, који је био костоломац и убица слепи извршилац Брозове воље. Тај исти Крцун у Горажду убија митраљесца због једне шиљке.

Дугачка је листа Брозових прљавшина и жртава. Овај окорели зликовац и србомрзец, убијао је и најближе сараднике, а у том су му помогали, од 1945. г. сва звучна имена политичког и војног врха Југославије: Родољуб Чолаковић, Владимир Велебит Кухар (Прежихов Воранц), Владо Поповић, Копинич, Стево Крајачић, Мирослав Фридрих Крлежа, Коста Нат, Едвард Кардељ, Владко Беговић, Саво Јоксимовић и многи други.

Било не повратило се!

**БЛАГО МАЈЦИ ШТО ИХ
РОДИ...**

Према анкети листа "Врањске", у Врању изабрани су "најпостенији", "најпаметнији" и "најлепши" политичари, тога дела "јужне пруге". Идемо редом:

ДРАГАН ТОМИЋ, "најпоштенији и најпаметнији" је политичар у Врању;

ЗОРАН КНЕЖЕВИЋ, политичар СПС-а" у Врању;

СРЂАН НИКОЛИЋ, Републички министар за туризам и трговину, "није леп":

МИРКО ДИМИТРИЈЕВИЋ, посланик СРС и председник Холдинг компаније "Коштана" за "поштење", ни један глас, а дели последње место са председником ОДСС, ВУКАШИНОМ АНТИЋЕМ, као "најпаметнији".

РИСТИЋ ЧАСЛАВ. Градоначелник Врања, заузео је прво место међу онима, који "нису најпаметнији":

Када се све ово сабере, нема места чућењу и дилеми, поготово, ако се знају "очеви" ових "ПАМЕТЊАКОВИЋА И ЛЕПОТАНА".

ди вајар А. Аугустинчић и Владо Велебит. Крајачић је, као што се зна, духовна савест Јосипа Броза. И Крајачића и Броза држи на вези капетан Интелигенц Сервиса Дик Бејли, касније пуковник. То је онај исти Бејли који је био пријатељ са Дражом. Његова је централа била смештена у Истанбулу и био је задужен за Балкан. Он је још жив и може објаснити како је украо злато Коминтерни и каква је његова мисија код Драке Михајловића.

налазио при Врховном штабу НОВ и ПОЈ. У том телеграму, Рандолф пише оцу: "Не брини, тата, партизани су организовани, врло јаки и снажни. Броз, ако победи, биће већ антирус и антикомуниста од Драже."

Тај телеграм је одлучио судбину Драже Михајловића. Треба знати и ово: у току читавог народноослободилачког рата, председник САД-а, уважени Френклун Рузвелт, није никада лично одговорио на бројне поруке Јосипа Броза. Знао је да

ПРОБУДИ СЕ, СРБИНЕ!

Ја имам наду као сигурно и поуздано сидро душе. Наду, да ће Срби у Вери својој, у Богу јединоме, наћи спас. Да ће пасти окови срама са њихове, идеологијом, лажним пророцима и врачарама, обмануте и успаване Националне свести. Успавано достојанство, морал, а надасве успавано Родољубље, љубав према Отаџбини, Вери и ближњима мора се пробудити!

Пробуди се, Србине! Не спавај! Избори се, Веру православну да Ти не униште Дахије Папске. Отаџбине да Ти не опогане изроди, издајници, и налогодавци им са запада, ћавоље слуге и људске наказе. Не дозволи, да Ти пород без имена буде, без Крсне Славе, да не зна ко су им преци, да језиком српским зборити не зна и ћирилицом писати. Пробуди се, Србине! Ако своје изгубиш, ничији бити нећеш.

Тамо где сузе теку, душа је чиста. Покажмо се! Покажање је пут у Божију природу. Прочистимо душе наше, срца наша! Разбистримо ум! Осврнимо се у далеку рошлост, кроз историју, и од предака наших покупимо особине које су их красиле. Опстаћемо! Пргрли Србине Србина као мајка чедо на груди, покажи више љубави. Воли Нацију своју, као што волиш своју рођену децу! Потруди се, видећеш да није тешко. Успећеш! Не дозволи да нам крик бола затвори видике, бићемо поново изгубљени.

Човек робује оном од чега је савладан. Против нас удружиле су се све силе таме. Војно смо сами себ епоразили, јер су нас психолошки, систематски уништавали, блокирали све наше: љубав према Отаџбини, љубав према породици, према Веру православној, од предака наслеђеној. Љубав је извршење природног закона. Ако не волиш, не очекуј да будеш волјен. Мој пут је пут срца. Без Вере, љубави и истине, живот је јалов и бесмислен. Освестите се браћо, последњи је час! Почните да гледате својим очима, да размишљате својом главом, слободно, без страха. Волимо Отаџбину јер немамо другу, волимо се између себе, јер само тако живот ће добити узлет, смисао и значај. Пробуди се, још није касно!

Петар Адамовић
Апатин

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА – ПРИСТУПНИЦА

1. Име и презиме _____
2. Име родитеља _____
3. Матични број _____
4. Место становља _____
5. Адреса _____
6. Телефон _____
7. Општина _____
8. Република _____
9. Месни одбор _____
10. Школска спрема _____
11. Запослен (назив фирме) _____
12. Занимање _____

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС

Датум учлањења:

Својеручни потпис

РАДИКАЛНИ ШИЉАК

- Сомбор је пун песме, игра љубави – да нам није можда, крај близу?
- СУБНОР до 1945.г., УБР од 1990. г. – само Срби од кад постоје!
- Због превелике бриге о "ближњем свом" – враћају их поново под нож.
- Новине пуне "чистоће" – а ћубре на улицама.
- У Енглеској "луде краве", код нас свиње – црвени ветар је опака болест!
- Сомборске новине, никако да науче редослед – увек им на првој страни они, којима је место на задњој.
- Да није пензионера, сељака и радника – никада не би штампали бонове.
- Радикали као радикали – увек исто, никако да се промене!
- Слобо пиздо, опет си нас издо – пише на транспаренту у Ђељини!!!

Основач и издавач: Др Војислав Шешељ – Генерални директор: Александар Стефановић – Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић – Заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић – Редакција: Рајко Горановић, Момор Мирковић, Мирољуб Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Огњен Михајловић – Председник издавачког савета: др Ђорђе Николић – Издавачки савет: Томислав Николић, Маја Гојковић, Аћим Вишић, Драган Јовановић, Ранко Вујић, Драган Тодоровић, Драго Бакрач, Мирко Благојевић, Бранко Војница, Ратко Гонди, Милинко Газдин, др Никола Попашен, Стеван Драгишић, Миодраг Ракић, Зоран Красић, Милован Радовановић, Јоргованка Тобаковић, Ратко Марчетић, Влада Башкот, Стеван Кесеић – Секретар редакције: Љиљана Миоковић